

### **34. Sprawy z zakresu energetyki**

Sprawy zarejestrowane pod symbolem 608 dotyczą energetyki i atomistyki. W tej kategorii w 2007 r. doszło do rozpoznania 4 spraw. Wszystkie sprawy dotyczyły bezczynności organu administracji.

W dwóch rozpoznanych sprawach (**sygn. akt VI SAB/Wa 37/06** i **VI SAB/Wa 11/07**) oddalono skargę na bezczynność organu, jedną skargę uwzględniono (w sprawie o **sygn. akt VI SAB/Wa 38/06**), a w jednej sprawie (**VI SAB/Wa 27/06**) zawieszono postępowanie sądoadministracyjne z uwagi na śmierć strony.

W sprawie o **sygn. akt VI SAB/Wa 11/07** ze skargi W. G. na bezczynność Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej URE) w przedmiocie wydania koncesji na obrót paliwami ciekłymi wyrokiem (prawomocnym) z dnia 10 lipca 2007 r. Sąd oddalił skargę. Zadaniem Sądu w tej sprawie była kontrola prawidłowości zastosowania przez organ art. 32 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t. j.: t. j.: Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 ze zm.), który przewiduje wymóg uzyskania koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami lub energią (...). Przepis art. 35 ust. 1 tej ustawy określa z kolei zawartość wniosku o udzielenie koncesji, w tym m.in. określenie środków, jakimi dysponuje podmiot ubiegający się o koncesję, w celu zapewnienia prawidłowego wykonywania działalności objętej wnioskiem (pkt 5). Prezes URE udziela koncesji wnioskodawcy, który spełnia warunki, określone w art. 33 ust.1 pkt 1-5 ustawy. Jednym z tych warunków, jest wykazanie, iż wnioskodawca ma możliwości techniczne, gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności (pkt 3). Stosownie do art. 50 pkt 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.), mającej zastosowanie w postępowaniu przed Prezesem URE, organ koncesyjny przed podjęciem decyzji w sprawie udzielenia koncesji lub jej zmiany może wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia, w wyznaczonym terminie, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia on warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania określonej działalności gospodarczej, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

W rozpoznawanej sprawie organ, powołując się na art. 33 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, żądał od strony skarżącej dokumentów potwierdzających posiadanie możliwości technicznych, gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności.

Strona nie wykonała tego wezwania, co skutkowało pozostawieniem przez organ wniosku bez rozpoznania.

Sąd potwierdził stanowisko Prezesa URE, iż strona skarżąca, jako wnioskodawca, winna przedstawić organowi dokumenty warunkujące dopuszczenie zbiorników paliwa do eksploatacji. Obowiązek ten nie spoczywa, wbrew twierdzeniom strony, na właścicielu stacji paliw, skoro nie jest on wnioskodawcą, a zatem nie jest stroną w sprawie udzielenia koncesji, w rozumieniu art. 28 K.p.a.

W tym stanie faktycznym, Sąd uznał, że organ nie pozostaje w bezczynności, gdyż miał podstawy prawne do pozostawienia wniosku skarżącego bez rozpoznania.

W sprawie o **sygn. akt VI SAB/Wa 38/06** ze skargi M. Z. na bezczynność Prezesa URE w przedmiocie wniosku o udzielenie koncesji na obrót paliwami ciekłymi, Sąd wyrokiem (prawomocnym) z dnia 27 marca 2007 r. uwzględnił skargę i zobowiązał organ do wydania decyzji w terminie jednego miesiąca.

W sprawie tej postępowanie administracyjne zostało wszczęte w dniu 22 czerwca 2004 r. W trakcie tego postępowania organ kolejnymi pismami wzywał stronę skarżącą do nadesłania wyjaśnień oraz dokumentów, potwierdzających spełnienie wymagań określonych w art. 33 i 35 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, a skarżąca w odpowiedzi na kolejne wezwania organu składała żądane wyjaśnienia oraz dokumenty. W piśmie z dnia 5 maja 2006 r. organ poinformował skarżącą, że na podstawie złożonych przez nią dotychczas dokumentów, nie można jednoznacznie stwierdzić, czy posiada ona lub jest w stanie pozyskać, środki finansowe w wielkości pozwalającej na prawidłowe wykonywanie wnioskowanej działalności, w określonej przez siebie skali, tj. czy spełnia warunek konieczny do udzielenia koncesji, o którym mowa w art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne.

Zdaniem Sądu, organ w wymienionym piśmie dokonał w istocie krytycznej merytorycznej oceny złożonych przez skarżącą w sprawie dokumentów, co nie może być uznane za działanie zmierzające do usunięcia braków formalnych wniosku o udzielenie koncesji, w trybie art. 50 pkt 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Uprzedzenie strony o możliwości pozostawienia wniosku o udzielenie koncesji bez rozpoznania powinno nastąpić w początkowej fazie postępowania administracyjnego, gdy organ wezwał ją do uzupełnienia wniosku, wymieniając niezbędne jego elementy. W sytuacji natomiast, gdy uznał, że skarżąca w wyniku uzupełnienia braków formalnych wniosku, nie udokumentowała w sposób dostateczny

posiadania środków finansowych, gwarantujących prawidłowe wykonywanie działalności koncesjonowanej, powinien wydać decyzję odmawiającą udzielenia koncesji. Art. 35 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne stanowi bowiem, że Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych przepisami warunków. Ocena, czy skarżąca posiada środki finansowe w wielkości pozwalającej na prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi, w określonej przez siebie skali, nie może być bowiem dokonywana w płaszczyźnie formalnoprawnej, lecz merytorycznej.

W sprawie o **sygn. akt VI SAB/Wa 37/06** ze skargi G. S.A. z siedzibą w G. na bezczynność Prezesa URE w przedmiocie rozpoznania zażalenia na postanowienie wydane w postępowaniu egzekucyjnym, nieprawomocnym wyrokiem z dnia 8 maja 2007 r. Sąd oddalił skargę. Wskazał m.in., że z bezczynnością organu administracji publicznej w rozumieniu art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (P.p.s.a. - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.), mamy do czynienia wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale - mimo istnienia ustawowego obowiązku - nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu, lub nie podjął stosownej czynności. Zgodnie z art. 149 tej ustawy, Sąd, uwzględniając skargę na bezczynność organów w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4, zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu lub dokonania czynności, lub stwierdzenia albo uznania uprawnienia, lub obowiązku wynikających z przepisów prawa. Uregulowanie zawarte w tym przepisie daje zatem sądowi administracyjnemu podstawę do uwzględnienia skargi na bezczynność tylko w przypadku istnienia jej w dacie orzekania. Nie daje natomiast podstawy do wydania orzeczenia stwierdzającego, że organ administracji pozostawał w bezczynności w załatwieniu sprawy, jeśli w dacie orzekania bezczynność nie istnieje.

Zdaniem Sądu, w sprawie bezspornym jest, iż Prezes URE przekazał zażalenie skarżącego na zaskarżone postanowienie tego organu z dnia 28 marca 2006 r. do rozpoznania przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Bezspornym jest również nieprawomocne umorzenie postępowania egzekucyjnego postanowieniem Wojewody Śląskiego. Skoro w tej sytuacji w dacie orzekania przez Sąd bezczynność organu nie istniała, brak było podstaw do uwzględnienia skargi.